

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 890

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 noiembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.184. — Decret pentru înființarea Ambasadei României în Republica Muntenegru.....	2	1.196. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	7
1.185. — Decret privind înființarea Consulatului României la Castellon, Regatul Spaniei.....	2-3	1.197. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	8
1.186. — Decret privind ridicarea rangului Agenției Consulare a României la Torino, Republica Italiană, la cel de Consulat General	3	1.198. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	8
1.187. — Decret privind acordarea post-mortem a gradului de general unui colonel care a făcut parte din Serviciul de Informații Externe.....	3	1.199. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	9
1.188. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător.....	4	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
1.189. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător.....	4	Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12, art. 13 și art. 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și ale art. 32 și art. 33 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate	9-12
1.190. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător.....	4	Decizia nr. 657 din 9 octombrie 2006 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A.	12-15
1.191. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	5	★	
1.192. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	5	Opinie separată	15-16
1.193. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.194. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	6	23. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind limitele de preț din ofertele pe Piața de echilibrare pe perioada 1-30 noiembrie 2006.....	16
1.195. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător.....	7		

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru înființarea Ambasadei României
în Republica Muntenegru**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se înființează Ambasada României în Republica Muntenegru, având un număr de 6 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.184.

ANEXĂ

1. Ambasador
2. Prim-colaborator
3. Consul
4. Secretar-dactilograf-contabil
5. Intendent-șofer
6. Îngrijitoare

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru înființarea Consulatului României
la Castellon, Regatul Spaniei**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se înființează Consulatul României la Castellon, Regatul Spaniei, cu un număr de 6 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.185.

ANEXĂ

1. Consul
2. Viceconsul
3. Funcționar consular
4. Secretar-dactilograf-contabil
5. Intendent
6. Portar

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind ridicarea rangului Agenției Consulare a României
la Torino, Republica Italiană, la cel de Consulat General**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ridică rangul Agenției Consulare a României la Torino, Republica Italiană, la cel de Consulat General, cu un număr de 7 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.186.

ANEXĂ

1. Consul general
2. Consul
3. Viceconsul
4. Funcționar consular
5. Secretar-dactilograf-contabil
6. Intendent-șofer
7. Portar

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea post-mortem a gradului de general unui
colonel ce a făcut parte din Serviciul de Informații Externe**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 151 din 23 octombrie 2006,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Informații Externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel menționat în anexa*) la prezentul decret i se acordă post-mortem gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.187.

*) Anexa se comunică numai instituțiilor interesate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 646 din data de 12 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Roth Maria Doina, judecător la Tribunalul Covasna, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.188.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 640 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Sîmbotin Ioan, judecător la Judecătoria Sighișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.189.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 640 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ruxandra Neagu, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.190.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Udroiș Mihail se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.191.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Tomescu Andreea-Doris se eliberează din funcția de procuror la Direcția Națională Anticorupție și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.192.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Hetriuc Laurențiu Marius se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.193.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Niță Mihaela se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.194.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ghica Alina-Nicoleta se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.195.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ciolcă Iuliana-Marilena se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.196.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cișmașiu Leontina se eliberează din funcția de procuror la Direcția Națională Anticorupție și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.197.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Bălășoiu Carmen Doinița se eliberează din funcția de procuror la Direcția Națională Anticorupție și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.198.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea acestuia în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 638 din data de 5 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Vișan Alin Valentin se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București — detașat la Ministerul Justiției — și se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.

Nr. 1.199.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 568**

din 19 septembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12, art. 13 și art. 22
din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și ale art. 32 și art. 33
din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12, 13 și 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și ale art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate. Excepția a fost ridicată de Minela Abagiu în Dosarul nr. 3.139/COM/2005 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde Agenția pentru Dezvoltare Regională Sud-Vest Oltenia, prin consilier juridic, cu delegație depusă la dosar, constatându-se lipsa autorului excepției față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează în legătură cu cererea formulată de autorul excepției privind amânarea judecării cauzei în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul părții prezente se opune acordării termenului de judecată solicitat.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu cererea de amânare a judecării.

Curtea, deliberând, respinge cererea.

Cauza fiind în stare de judecată se dă cuvântul, pe fond, reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că art. 12, 13 și 22 din Legea nr. 544/2001, care nu permit accesul la informațiile clasificate, nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate ca fiind încălcate. De asemenea, apreciază că nici exceptarea de la accesul liber al cetățenilor la informațiile clasificate din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, prevăzute de art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002, nu aduce atingere existenței dreptului, ci doar restrânge exercițiul acestui drept, ceea ce este în concordanță cu art. 53 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin textelor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 ianuarie 2006 pronunțată în Dosarul nr. 3.139/COM/2005 **Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12, 13 și 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și ale art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.** Excepția a fost ridicată de Minela Abagiu într-o cauză având ca obiect acțiunea formulată de aceasta, în temeiul legii criticate, prin care solicită declasificarea proceselor-verbale ale ședințelor Consiliului pentru Dezvoltarea Regională Sud-Vest Oltenia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate contravin, în ordinea invocării lor, art. 31 alin. (1), (2) și (3), art. 52 alin. (1) și (2), art. 53 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (2) și (3), art. 126 alin. (6) și art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, precum cap. 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, referitor la libertatea de informare. Astfel: art. 12 din Legea nr. 544/2001, care exceptează unele categorii de informații de la accesul liber al cetățenilor, încalcă art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât principiul proporționalității consacrat de acest text impune ca restrângerea dreptului să fie determinată de existența unui pericol iminent în aprecierea cărui interes public este prioritar, precum și Recomandarea (2002)2 privind accesul la documente oficiale adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, care stabilește că limitările trebuie să fie clar prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică și necesare scopului pe care îl protejează; art. 22 din aceeași lege îngreudește accesul liber la justiție, întrucât caracterul secret al informațiilor de interes public duce la imposibilitatea de a cere instanței de judecată anularea actului administrativ, ceea ce încalcă și art. 52 din Constituție, iar deținătorul informației este cel care „trebuie să dovedească motivele pentru care o anumită informație este considerată secretă sau din orice motiv scoasă din sfera publică și că o astfel de justificare există la data soluționării cauzei”; art. 13 din Legea nr. 544/2001, cât și art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002 stabilesc informațiile ce nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate, „însă lipsește un text de lege expres care să acorde judecătorilor dreptul de a verifica documentația și motivele pe baza cărora o informație este catalogată ca secretă, precum și dreptul de a decide încetarea caracterului secret al unei informații”; „ambele legi prevăd posibilitatea pentru conducătorul instituției publice să clasifice după bunul plac informațiile fără a fi supus controlului judiciar”, deși dreptul la informație prevăzut de acquisul comunitar și Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene are caracter obligatoriu și este prioritar.

Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, în legătură cu art. 12 din Legea nr. 544/2001, se consideră că nu contravine art. 21, 31 sau 53 din Constituție în condițiile în care dreptul la informare nu trebuie să prejudicieze securitatea națională, iar informațiile de interes public se circumscriu acestei sfere. De asemenea, se apreciază că nici art. 13 din aceeași lege nu contravine dispozițiilor constituționale, iar în legătură cu art. 22 se invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia acest text de lege este în concordanță cu Constituția. În ceea ce privește art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002, se arată că aceste texte de lege sunt conforme cu prevederile constituționale ale art. 53, iar art. 148 din Constituție este aplicabil în măsura îndeplinirii cerințelor acestuia.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că, în principal, excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă, iar în subsidiar, este neîntemeiată. Este inadmisibilă întrucât „pârâtul nu a precizat niciun motiv de ordin juridic care să justifice critica de neconstituționalitate” și este neîntemeiată deoarece textele de lege criticate sunt în acord cu dispozițiile din Constituție invocate ca fiind încălcate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile ce fac obiectul excepției sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 12, 13 și 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

Art. 12, 13 și 22 din Legea nr. 544/2001 prevăd:

— art. 12: „(1) Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1, următoarele informații:

a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;

c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere principiului concurenței loiale, potrivit legii;

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii;

e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare;

f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces;

g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.

(2) Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor.”;

— art. 13: „Informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau o instituție publică nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public.”;

— art. 22: „(1) În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

(2) Instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale.

(3) Hotărârea tribunalului este supusă recursului.

(4) Decizia Curții de apel este definitivă și irevocabilă.

(5) Atât plângerea, cât și apelul se judecă în instanță în procedură de urgență și sunt scutite de taxă de timbru.“

Art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002 dispun:

— art. 32: „Conducătorii autorităților și instituțiilor publice, ai agenților economici cu capital integral sau parțial de stat și ai altor persoane juridice de drept public ori privat sunt obligați să stabilească informațiile care constituie secrete de serviciu și regulile de protecție a acestora, să coordoneze activitatea și să controleze măsurile privitoare la păstrarea secretului de serviciu, potrivit competențelor, în conformitate cu normele stabilite prin hotărâre a Guvernului.“;

— art. 33: „Este interzisă clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea ori acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției.“

Autorul excepției susține că textele de lege criticate contravin, în ordinea invocării lor, prevederilor constituționale ale: art. 31 alin. (1), (2) și (3), privind dreptul persoanei la informațiile de interes public și obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal; art. 52 alin. (1) și (2), referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică într-un drept al său ori într-un interes legitim exercitat în condițiile și limitele stabilite prin lege organică; art. 53 alin. (1) și (2), privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți; art. 21 alin. (2) și (3), care consacră accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil; art. 126 alin. (2), potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, și art. 148 alin. (2) și (4), care dispun în legătură cu prioritatea reglementărilor comunitare, ca urmare a aderării României la Uniunea Europeană, față de dispozițiile contrare din legile interne și garantarea aducerii lor la îndeplinire de către autorități. În sensul acestor din urmă dispoziții constituționale este invocată și încălcarea cap. 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, referitor la libertatea de informare, precum și Recomandarea (2002)2 privind accesul la documente oficiale adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

O primă critică constă, în esență, în susținerea că art. 12, 13 și 22 din Legea nr. 544/2001 îngrădesc accesul liber la justiție, încalcă dreptul cetățenilor la informație și principiul proporționalității în restrângerea și limitarea exercitării unor drepturi, prin aceea că exceptează unele categorii de informații de la accesul liber al cetățenilor.

Curtea constată că, dimpotrivă, prevederile art. 12 și 13 din legea criticată sunt chiar în sensul dispozițiilor art. 31 și 53 din Constituție, invocate ca fiind încălcate. Astfel a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 462 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 26 ianuarie 2004, pronunțată cu prilejul soluționării unei excepții de neconstituționalitate a art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, având o

motivare asemănătoare celei din prezentul dosar și prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție. În acea decizie s-a constatat că exceptarea prevăzută de textul de lege criticat este legitimată chiar de prevederile constituționale ale art. 31 alin. (3) care stabilesc că „Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze [...] securitatea națională“, precum și ale art. 53, potrivit cărora exercițiul unor drepturi poate fi restrâns, printre altele, pentru apărarea securității naționale, concept care include apărarea națională, siguranța și ordinea publică. În același sens, al constituționalității prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001, a statuat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 158 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 11 mai 2004. Tot astfel, cu privire la susțineri privind încălcarea prin art. 22 din legea criticată a prevederilor art. 21 și art. 126 din Constituție, prin Decizia Curții Constituționale nr. 407 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.112 din 27 noiembrie 2004, s-a reținut, cu trimitere la Decizia Plenului Curții nr. 1 din 8 februarie 1994, că „este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești“, precum și că „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege“.

Cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

O altă critică constă în susținerea privind încălcarea Recomandării (2002)2 privind accesul la documente oficiale adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, precum și încălcarea cap. 2 (în realitate Titlul I — Articolul II-71) din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, referitor la libertatea de informare.

Și cu privire la aceste susțineri Curtea Constituțională constată că sunt neîntemeiate. Pentru a aplica dispozițiile prevăzute de art. 148 din Constituție trebuie ca procesul de aderare a României la Uniunea Europeană să fie încheiat, astfel că la data pronunțării prezentei decizii nu poate fi analizată eventuala contradicție între textele de lege criticate și prevederile documentelor internaționale menționate.

Celelalte susțineri ale autorului excepției, potrivit cărora: deținătorul informației este cel care „trebuie să dovedească motivele pentru care o anumită informație este considerată secretă sau din orice motiv scoasă din sfera publică și că o astfel de justificare există la data soluționării cauzei“; art. 13 din Legea nr. 544/2001, cât și art. 32 și art. 33 din Legea nr. 182/2002 stabilesc informațiile ce nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate, „însă lipsește un text de lege expres care să acorde judecătorilor dreptul de a verifica documentația și motivele pe baza cărora o informație este catalogată ca secretă, precum și dreptul de a decide încetarea caracterului secret al unei informații“; „ambele legi prevăd posibilitatea pentru conducătorul instituției publice să clasifice după bunul plac informațiile fără a fi supus controlului judiciar“, sunt aspecte ce țin de aplicarea legii sau eventuale omisiuni de reglementare, care nu intră în competența de soluționare a Curții.

În sfârșit, pentru considerentele expuse nu pot fi reținute nici criticile de neconstituționalitate ale art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002 care, de asemenea, fac obiect al prezentei excepții, ce urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12, 13 și 22 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și ale art. 32 și 33 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de Minela Abagiu în Dosarul nr. 3.139/COM/2005 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 657

din 9 octombrie 2006

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A.

Cu Adresa nr. XXXV/2.494 din 14 septembrie 2006, Secretarul general al Senatului a transmis Curții Constituționale sesizarea privind declanșarea controlului de constituționalitate asupra Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., precum și asupra Legii pentru aprobarea acesteia, sesizarea fiind formulată, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție, de către un număr de 39 de senatori, și anume: Corneliu Vadim Tudor, Mihai Ungheanu, Nicolae Iorga, Carol Dina, Ilie Petrescu, Gheorghe Funar, Aurel Ardelean, Ioan Corodan, Valentin Dinescu, Gheorghe Viorel Dumitrescu, Constantin Găucan, Ilie Ilașcu, Irina Loghin, Eugen Mihăescu, Viorica-Georgeta-Pompilia Moisuc, Petru Stan, Claudiu Tănăsescu, Verginia Vedinaș, Ion Iliescu, Doru Ioan Tărăcilă, Emil Răzvan Theodorescu, Radu Cristian Georgescu, Ion Florescu, Viorel Arcaș, Traian Novolan, Ion Toma, Sever Șter, Ion Vărgău, Vasile Ioan Dănuț Ungureanu, Ovidiu Teodor Crețu, George-Cristian Maior, Ion Moraru, Vasile Ion, Doina Șilistru, Dan Mircea Popescu, Antonie Iorgovan, Ioan Chelaru, Radu Cătălin Mare, Cristian Diaconescu.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 8.869 din 14 septembrie 2006 și formează obiectul Dosarului nr. 2.072A/2006.

Autorii sesizării solicită Curții Constituționale declanșarea controlului de constituționalitate asupra Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., precum și asupra Legii pentru aprobarea acesteia.

I. Referitor la Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., autorii sesizării aduc următoarele critici de neconstituționalitate:

1. Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 a fost adoptată cu depășirea abilitării date de Parlament prin Legea nr. 288/2006, întrucât prin această lege Guvernul este abilitat să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, iar Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 reglementează într-un domeniu aparținând legilor organice. Astfel, se încalcă prevederile constituționale ale art. 108 alin. (1) și (3) și ale art. 115 alin. (1)—(3).

Totodată, prin Legea nr. 288/2006, Parlamentul nu a abilitat Guvernul să emită ordonanța pentru aprobarea contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni ale Băncii Comerciale Române — S.A., ci, în baza art. 1 pct. 1.8 din legea de abilitare, Guvernul putea lua măsuri numai pentru accelerarea privatizării societăților comerciale, valorificarea unor active ale statului și măsuri privind monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare. Rezultă că legiuitorul a înțeles să abiliteze Guvernul să reglementeze aspecte care pregătesc privatizarea societăților comerciale sau, după caz, care vizează situațiile postprivatizare ale societăților comerciale, iar nu și a societăților bancare. Banca Comercială Română — S.A. s-a organizat ca societate pe acțiuni în baza Hotărârii Guvernului nr. 1.195/1990, iar băncile controlate de stat, spre deosebire de societățile comerciale cu capital integral de stat, sunt persoane juridice de drept public, mai precis de utilitate publică, de unde rezultă și diferența de regim juridic aplicabil între societățile comerciale și societățile bancare.

Ca atare, prin emiterea unei ordonanțe privind măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., deci a unei societăți bancare, Guvernul a adăugat la legea de abilitare, depășind domeniul de reglementare prevăzut de aceasta și încălcând astfel art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (2) din Constituție.

2. Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 a fost adoptată cu încălcarea principiilor constituționale privind regimul ordonanțelor, întrucât materia care vizează proprietatea statului asupra societăților bancare intră în sfera legilor organice, potrivit art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție. Astfel, este fără îndoială că în sfera noțiunii de „regim juridic general al proprietății” intră și regimul sistemului bancar legat de proprietatea statului. De altfel, prin Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 se scot din sfera proprietății publice a statului anumite active, în speță acțiuni bancare, și se trec în circuitul civil, iar această schimbare de regim juridic nu poate fi făcută decât în condițiile legii organice, potrivit art. 136 alin. (4) din Constituție.

Totodată, autorii sesizării consideră că Guvernul nu putea să solicite Parlamentului aprobarea prin lege a unui

contract de vânzare-cumpărare de acțiuni, întrucât acel contract reprezintă legea părților.

3. Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 contravine principiului constituțional al protejării intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, prevăzut de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, întrucât prin aceasta se stabilește obligația contribuabililor români de a plăti către Erste Bank, până la 31 decembrie 2013, o sumă de până la 3,75 miliarde de euro, se subevaluează sediile și terenurile aferente, precum și valoarea capitalului social al băncii.

II. În ceea ce privește Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., autorii sesizării consideră că aceasta încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5), ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 44 alin. (2), ale art. 61 alin. (1), ale art. 108 alin. (3), ale art. 135 alin. (2) lit. b) și f), ale art. 136 alin. (4) și (5) și ale art. 154 alin. (1).

1. Referitor la art. 1 alin. (3), (4) și (5) din Constituție, autorii sesizării consideră că Legea de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 încalcă principiul statului de drept, principiul separației și echilibrului puterilor și principiul supremației Constituției, întrucât această lege aprobă anumite contracte, de vânzare-cumpărare și de garanții, contracte negociate și încheiate de Guvern, fără intervenția Parlamentului, iar unele dintre aceste contracte au început deja să-și producă efectele.

2. În ceea ce privește dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, autorii sesizării arată că, în cadrul procedurii de privatizare a Băncii Comerciale Române — S.A., salariații acesteia au avut o poziție privilegiată față de ceilalți cetățeni ai României, întrucât numai ei au avut dreptul să cumpere un pachet de 8% din acțiunile băncii, ceea ce contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Totodată, prin dispozițiile art. 4 alin. (3), art. 5 alin. (1), art. 6 și ale art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 33/2006, s-au instituit derogări de la aplicarea în cazul Băncii Comerciale Române — S.A. a unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2003 privind utilizarea veniturilor din privatizare și din valorificarea activelor bancare neperformante, din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, din Legea nr. 44/1998 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, ceea ce plasează Banca Comercială Română — S.A. mai presus de lege, contravenind astfel principiului potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege.

3. Autorii sesizării consideră că dispozițiile art. 1, art. 3 alin. (1) și (2), art. 4 alin. (3) și (4), art. 5 alin. (1) și (2), art. 6, art. 7, art. 9—11, art. 12 alin. (1), (2) și (3), art. 14 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 15 și 16 din Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 contravin prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, fără să argumenteze.

4. Cu privire la art. 61 alin. (1) din Constituție, autorii sesizării apreciază că prin adoptarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 s-a încălcat principiul potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, întrucât, în timpul vacanței parlamentare și fără a fi abilitat prin Legea nr. 288/2006, Guvernul a adoptat Ordonanța privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., act normativ care completează prevederile din proiectul de lege pe aceeași temă, retras de la Parlament, instituind noi obligații în sarcina statului român.

5. Referitor la art. 108 alin. (3) din Constituție, autorii sesizării susțin că prin adoptarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006, Guvernul a reglementat în domeniul legii organice și fără să fie abilitat prin Legea nr. 288/2006,

nesocotind astfel atât condițiile, cât și limitele prevăzute de aceasta.

6. În ceea ce privește art. 135 alin. (2) lit. b) și f) din Constituție, autorii sesizării arată că prin adoptarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 statul român nu și-a îndeplinit obligația de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară, pentru următoarele considerente: prin contractul de vânzare-cumpărare au fost subevaluate active importante ale Băncii Comerciale Române — S.A.; statul român s-a angajat să despăgubească banca cumpărătoare pentru prejudicii care s-ar putea produce între data semnării contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni și data finalizării procesului de privatizare; prin art. 9 și 10 din ordonanță, statul român a acordat garanții în favoarea cumpărătorului pentru prejudicii în legătură cu activitatea băncii între data încheierii contractului de vânzare-cumpărare și data transferului de proprietate asupra acțiunilor către cumpărător; prin art. 11, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, în calitate de reprezentant al statului român, a fost autorizată să renunțe la pretențiile pe care le-ar putea formula împotriva băncii cu privire la orice despăgubiri acordate cumpărătorului; prin art. 12 din ordonanță, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a fost autorizată să-l despăgubească pe cumpărător pentru orice daune suportate de acesta rezultând din obligațiile băncii în legătură cu activitatea Bancorex — S.A.; prin art. 13, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a fost autorizată să renunțe, în beneficiul băncii și al cumpărătorului, la orice drepturi de a formula pretenții împotriva băncii în legătură cu sumele plătite pentru orice obligații legale ale Bancorex — S.A.

Prin urmare, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 33/2006, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului protejează mai mult interesele băncii cumpărătoare decât pe cele ale statului român.

7. În legătură cu art. 135 alin. (4) și (5) din Constituție, autorii sesizării consideră că Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 și legea de aprobare au încălcat și aceste texte constituționale.

8. În final, autorii sesizării apreciază că Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 încalcă și prevederile art. 154 alin. (1) din Constituție, întrucât această ordonanță este în vigoare și își produce efectele, deși ea a fost adoptată și aprobată cu încălcarea Constituției.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

Guvernul consideră că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. În acest sens, arată că Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 nu a depășit limitele abilitării date de Parlament prin art. 1 pct. 1.8 din Legea nr. 288/2006, ci a fost emisă în vederea accelerării privatizării Băncii Comerciale Române — S.A. Prin negocierea contractului dintre statul român și Erste Bank și prin adoptarea ordonanței, Guvernul nu s-a substituit legiuitorului. Guvernul, fiind administratorul general, poate înstrăina, în condițiile legii în vigoare, patrimoniul statului. Specificitatea și complexitatea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A. au determinat însă „necesitatea derogării de la legislația în domeniu, prevederi ce se regăsesc în Ordonanța Guvernului nr. 33/2006“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

La dosarul cauzei au depus note scrise Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și Comisia de privatizare a Băncii Comerciale Române — S.A., în care se susține constituționalitatea textelor de lege criticate.

Aceste materiale nu au însă relevanță în cadrul procedurii jurisdicționale a controlului de constituționalitate înainte de promulgarea legii.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de cei 39 de senatori.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie atât Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 3 august 2006, cât și legea privind aprobarea acestei ordonanțe, în integralitatea lor.

Curtea nu poate primi susținerea referitoare la inadmisibilitatea sesizării în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a actului normativ original, în condițiile în care este contestată și legea de aprobare a ordonanței, iar investirea instanței constituționale a fost făcută în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și cu procedura prevăzută de art. 15 din Legea nr. 47/1992. De altfel, Curtea s-a pronunțat în acest sens prin Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006.

De asemenea, în jurisprudența constantă a Curții s-a statuat că ordonanța Guvernului, din momentul aprobării sale prin lege, dobândește forța juridică a legii.

I. Analizând fondul, Curtea constată că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate vizând ordonanța în integralitatea sa.

Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A. a fost adoptată în temeiul art. 1 pct. I.8 din Legea nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 7 iulie 2006, dispoziții care au următorul conținut: „*măsuri privind accelerarea privatizării societăților comerciale, valorificarea unor active ale statului și unele măsuri privind monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat de la societățile comerciale*”.

Referitor la criticile autorilor sesizării, prin care se susține că ordonanța a fost adoptată cu depășirea abilitării date de către Parlament prin lege și cu încălcarea principiilor constituționale privind regimul ordonanțelor și a celui consacrat de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea reține că aceasta satisface exigențele constituționale, fiind adoptată cu respectarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. m), art. 108 alin. (1) și (3) și ale art. 115 alin. (1), (2) și (3) din Constituție.

Astfel, potrivit art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, „*Prin lege organică se reglementează: [...] regimul juridic general al proprietății și al moștenirii*”. În speță, însă, nu se reglementează, limitează sau derogă de la regimul juridic general al proprietății, ci se stabilește cadrul juridic pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A. prin dobândirea de către cumpărător a unui pachet de acțiuni din capitalul social. Așa fiind, obiectul de reglementare al ordonanței criticate aparține domeniului legilor ordinare.

Cât privește faptul că Guvernul a înțeles să emită o ordonanță cu privire la măsuri pentru finalizarea privatizării unei societăți bancare, iar nu a unei societăți comerciale,

Curtea observă că statutul juridic al acestora este identic, așa cum rezultă din dispozițiile Legii nr. 83/1997 pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 23 mai 1997, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 1 arată că societățile comerciale bancare la care statul este acționar sunt „*înființate în temeiul Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, al Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și al Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancară*”. Rezultă fără echivoc că societățile bancare se supun regulilor generale aplicabile societăților comerciale și din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 24 ianuarie 2005, care în art. 15 alin. 1 teza a doua stipulează că băncile sunt persoane juridice române și „*se constituie sub forma juridică de societate comercială pe acțiuni, în baza aprobării Băncii Naționale a României, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, aplicabile societăților comerciale*”. Așa fiind, societățile bancare cu capital de stat aparțin categoriei societăților comerciale care sunt persoane juridice de drept privat, îndeplinind aceleași funcții economice ca și băncile cu capital privat.

În egală măsură este lipsită de temei și critica referitoare la încălcarea obligației statului prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. b): „*Statul trebuie să asigure: [...] b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară*”. Din economia reglementării contestate nu se poate impune concluzia ca fiind afectat interesul național.

II. Examinând criticile de neconstituționalitate ce vizează legea de aprobare a ordonanței, Curtea reține că și acestea sunt neîntemeiate.

Ordonanța nr. 33/2006 nu contravine principiilor constituționale consacrate prin art. 1 alin. (3), (4) și (5) și nici dispozițiilor art. 61 din Constituție, deoarece însuși Parlamentul, prin dispozițiile art. 2 din legea de abilitare, a dispus ca, „*În conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (3) din Constituția României, republicată, ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 1 vor fi înaintate spre aprobare Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2006. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței*”.

În legătură cu încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea constată că legea de aprobare, prin dispozițiile sale, nu creează nici privilegii și nici discriminări. Astfel, faptul că numai salariații societății bancare au avut dreptul să cumpere acțiuni este în concordanță cu principiul constituțional al egalității, deoarece această categorie de persoane nu se află în aceeași situație juridică în raport cu ceilalți cetățeni.

În continuare, Curtea observă că Banca Comercială Română — S.A. nu se află într-o situație privilegiată față de alte societăți bancare, întrucât persoanele juridice nu se bucură de drepturi cetățenești. Or, dacă s-ar accepta aplicabilitatea art. 16 din Constituție și acestor persoane, legiuitorul nu ar mai putea reglementa, în mod distinct, capacitatea lor juridică.

În ceea ce privește înfrângerea art. 44 alin. (2) din Constituție prin anumite dispoziții ale legii atacate, Curtea reține că simpla afirmație a contrarietății nu poate avea semnificația unei motivări de neconstituționalitate.

Critica privind încălcarea lit. f) a art. 135 alin. (2) din Constituție referitoare la „*crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții*” urmează să fie respinsă, deoarece nu rezultă modalitatea prin care această obligație a statului este afectată prin dispozițiile legale supuse controlului.

Nici contrarietatea legii de aprobare cu art. 135 alin. (4) și (5) din Constituție nu este motivată, astfel că nu poate fi reținută.

Invocarea art. 154 alin. (1) din Constituție nu poate avea semnificația unei veritabile critici de neconstituționalitate, deoarece aceste prevederi constituționale se

referă la actele normative anterioare revizuirii Constituției din anul 2003. În ceea ce privește hotărârile Guvernului, acestea nu pot face obiect al controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, precum și al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A. este constituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 9 octombrie 2006 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acșinte Gaspar, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Ion Predescu, Șerban Viorel Stănoiu și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

★

OPINIE SEPARATĂ

la Decizia nr. 657 din 9 octombrie 2006 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2006 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A.

Contrar punctului de vedere al majorității membrilor Curții, potrivit căruia legea supusă controlului nu relevă niciun viciu de neconstituționalitate, în ceea ce ne privește, considerăm că aceasta contravine unor prevederi ale Legii fundamentale, a căror încălcare a fost semnalată prin sesizarea care a determinat declanșarea controlului de constituționalitate în prezenta cauză.

Dacă punctul de vedere al majorității își găsește expresie în soluția adoptată prin decizia mai sus menționată, prezenta opinie separată își propune să evidențieze rațiunile de ordin formal-logic și tehnic-juridic în considerarea cărora soluția contrară — pe care o împărtășim — se impunea atenției și, mai mult decât atât, ar fi trebuit să prevaleze în finalizarea controlului de constituționalitate.

Așa cum rezultă din titlul, ca și din conținutul său, Ordonanța Guvernului nr. 33/2006 se referă la finalizarea privatizării Băncii Comerciale Române — S.A., obiectul său de reglementare constituindu-l astfel un anumit caz concret, predefinit, ceea ce impune calificarea sa ca act juridic individual de putere. În condițiile în care, însă, caracterul normativ nu reprezintă o cerință de esența legii sau a ordonanței, prevăzută ca atare de Constituție, calificarea acestora drept acte individuale nu relevă în sine niciun viciu de neconstituționalitate, dar, așa cum vom demonstra, oferă premisa existenței unor asemenea vicii.

Astfel, potrivit art. 1 pct. 1 poz. 8 din Legea nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, acesta poate adopta „măsuri privind accelerarea privatizării societăților comerciale, valorificarea unor active ale statului și unele măsuri privind monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat de la societățile comerciale”.

Din formularea textului de lege reprodus rezultă că obiectul abilitării îl constituie exclusiv adoptarea de reglementări normative în domeniile acolo menționate. Așa fiind, o reglementare cu caracter individual, chiar apartenența unui domeniu făcând parte din cele menționate în legea de abilitare, nu poate fi socotită ca în concordanță cu mandatul conferit. Altfel, și mai concret spus, este dificil de susținut că aprobarea contractului de vânzare-cumpărare

de acțiuni în Banca Comercială Română — S.A. și a contractului de garanție și asistare la plată și drepturi de coparticipare la apărare, ambele încheiate la 21 decembrie 2005, prin ordonanța dedusă controlului, se subsumează măsurilor pe care Guvernul era abilitat să le adopte. Cele arătate impun concluzia că, într-adevăr, respectiva ordonanță contravine — așa cum se susține în sesizare — prevederilor art. 115 alin. (2) din Constituție.

Mai mult decât atât, așa cum această Curte a evidențiat într-o decizie anterioară, este dreptul legiuitorului de a reglementa anumite domenii particulare, într-un mod diferit de cel utilizat în cadrul reglementării cu caracter general sau, altfel spus, de a derogă de la dreptul comun. O poate face, însă, exclusiv, pe calea unei reglementări normative, concepută pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei. Ori de câte ori, însă, reglementarea specială, diferită de cea constitutivă de drept comun, are caracter individual, fiind concepută în considerarea aplicării sale într-un singur caz prestabilit fără echivoc — ceea ce, în speță, rezultă din prevederile art. 4 alin. (3), art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 12 alin. (1) din ordonanță — aceasta încetează de a mai avea legitimitate, devenind discriminatorie și, drept urmare, neconstituțională, întrucât contravine art. 16 alin. (2) din Constituție. Într-adevăr, în măsura în care un anumit subiect de drept este sustras, prin efectul unei dispoziții legale adoptate exclusiv în considerarea lui și aplicabile numai în ceea ce îl privește, incidenței unei reglementări legale constituind dreptul comun în materie, dispoziția legală în cauză nesocotește prevederea constituțională potrivit căreia „nimeni nu este mai presus de lege”.

Pe linia de gândire care aici interesează, s-ar fi convenit, de asemenea, reținut că, în principiu, un act de dispoziție de natura celui pe care îl implică vânzarea-cumpărarea de acțiuni aparținând statului la Banca Comercială Română — S.A. urma să facă obiectul unei hotărâri adoptate de Guvern, în cadrul competenței sale de administrare a proprietății statului și de organizare a executării legii. În condițiile în care, însă, în contractul de vânzare-cumpărare au fost inserate o serie de clauze derogatorii de la dreptul comun în materie, astfel cum este determinat prin lege, aprobarea respectivului contract prin hotărâre a Guvernului a devenit

ineficientă, motiv pentru care s-a recurs la aprobarea lui prin ordonanță. Chiar dacă un atare procedeu nu relevă, prin el însuși, un viciu de neconstituționalitate, el oferă premisa existenței unor asemenea vicii.

Un astfel de viciu îl constituie contrarietatea dintre o reglementare cu caracter individual, adoptată *intuitu personae*, și o alta cu caracter normativ, ambele incidente în aceeași materie, contrarietate care se convertește în încălcarea art. 16 alin. (2) din Constituție.

Totodată, procedeul utilizat — prin care un contract de vânzare-cumpărare este aprobat printr-o ordonanță care, la rândul ei, este supusă aprobării de către Parlament prin lege — vine într-o evidentă coliziune cu principiul separației puterilor prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție. Într-adevăr, prin efectul aprobării ordonanței menționate și având în vedere obiectul acesteia, Parlamentul se implică în activitatea de administrare a proprietății statului, de competență exclusivă a Guvernului.

Dincolo și independent de cele arătate, considerăm că ordonanța menționată și — prin ricoșeu — legea de

aprobare a acesteia contravin art. 135 alin. (2) lit. b) și f) din Constituție. Deosebit de relevante în evidențierea acestui viciu de neconstituționalitate sunt dispozițiile art. 9, 11 și 13 din ordonanță, prin care se conferă AVAS un adevărat mandat în alb, având ca finalitate legitimarea unei conduite univoc favorabile cumpărătorului, ca și cele ale art. 12 alin. (2) din același act, potrivit cărora valoarea însumată a despăgubirilor eventual datorate de vânzător cumpărătorului, din diverse cauze, poate fi egală cu prețul de cumpărare a acțiunilor plătit de cumpărător către AVAS. Or, în alți termeni, mai tranșanți, aceasta înseamnă că se recunoaște posibilitatea — juridic inadmisibilă — ca vânzarea-cumpărarea Băncii Comerciale Române — S.A., deși oficial calificată ca atare, să fie lipsită de unul dintre elementele sale esențiale — prețul, constituind, în realitate, o donație.

Pentru toate aceste rațiuni, nu am putut subscrie la opinia majorității, considerând totodată necesar să formulăm prezenta opinie separată.

Judecător,
Petre Ninosu

Judecător,
Ion Predescu

Judecător,
Șerban Viorel Stănoiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind limitele de preț din ofertele pe Piața de echilibrare pe perioada 1—30 noiembrie 2006

În temeiul art. 9 alin. (2), (6) și (7) și al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 21 octombrie 2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prețurile din ofertele pe Piața de echilibrare corespunzătoare reglajului de creștere de putere se limitează superior la maximum 290 lei/MWh pentru unitățile de producție dispecerizabile care utilizează preponderent drept combustibil cărbune.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică pentru perioada 1—30 noiembrie 2006.

Art. 2. — Prevederile referitoare la limitarea superioară a prețurilor din ofertele pe Piața de echilibrare corespunzătoare reglajului de creștere de putere pentru unitățile de producție dispecerizabile care utilizează preponderent drept combustibil cărbune, prevăzute la pct. 1 alin. (1) lit. a) din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

nr. 44/2005 privind limitarea prețurilor de ofertare pe Piața de echilibrare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.037 din 22 noiembrie 2005, se suspendă pe perioada 1—30 noiembrie 2006.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2006.

Art. 4. — Participanții la Piața de echilibrare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin și Compania Națională „Transelectrica” — S.A. verifică respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 21 octombrie 2006.
Nr. 23.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 120662